

Predikan i Kindaholms församling 2014 av Tobias Bäckström

Juldagen

”Jesu födelse”

Jes 9:2-7

1 Tim 3:16

Luk 2:1-20

Ps: 114, 113, 427, 116

Profeten Jesaja levde ca 700 år före Jesus födelse. Han levde i en orolig tid. Israel var under stark press från främmande makt. En del av riket hade redan fallit. Delar av folket hade förts bort som slavar av assyrierna. In i denna turbulens talar Jesaja budskap från Gud. Han talar om det folk som vandrar i mörkret. Ja, nog kunde många uppleva tillvaron som ett mörker, som en dödsskuggans dal. Han talar om bördornas ok, om gissel, om deras plågares stav. Det var nog många som kände igen sig i den beskrivningen. Och Jesaja kom med löftet att allt detta skulle försvinna. De som vandrar i mörkret ska se ett stort ljus, de ska få glädja sig, som man gläds under skördetiden. Ok och gissel ska brytas sönder och allt detta som är förknippat med krigerna ska brännas upp.

Hur ska då detta åstadkommas? Hur ska det ske? Vem ska göra det? Kommer folket få tillgång till en ny typ av kavalleri som ska slå fiendens soldater? Eller en mäktig allierad som ställer sig på deras sida? Nej, om Jesajas åhörare spánt lyssnade på fortsättningen så tror jag att de blev ganska överraskade: ”Ty ett barn blir oss fött, en son oss given”. Det ska alltså vara ett barn som ska råda bot på folkets situation, och ett nyfött barn dessutom.

Kanske blev de besvikna. Men även om en stor och mäktig krigare hade kunnat lösa folkens problem, hade det ändå bara tillfälligt. Det var inte den långsiktiga lösningen som de behövde. Om de blivit befriade från assyrierna så hade det bara väntat någon annan makt runt hörnet som ockuperat dem istället.

Och nu skulle det inte handla om vilket barn som helst. De namn som han ska bära talar för sig självt: Underbar i råd, Väldig Gud, Evig Fader, Fridsfurste.

Redan här, hundratals år innan Jesus föddes så finns budskapet invävt i de heliga texterna. Istället för att skicka någon annan som skulle kunna provisoriskt lösa deras problem så kommer Gud själv till dem. Och inte bara till Israels folk utan även till oss, till hela världen. Den här gången handlar det inte om att lappa eller laga, att tillfälligt hålla stånd mot yttre fiender. Det här handlar om något mycket större som inte bara berör ett land i mellanöstern som var inblandade i olika konflikter med sina grannländer. Nu handlar det om att lösa hela mänsklighetens problem.

Frågan om varför Gud blev människa handlar om dilemmat att Gud vill börja på nytt, börja om från början men samtidigt ha med det gamla. Den gamla mänskligheten hade sparat ur. Allt sedan våra första föräldrar hamnade man snett och kom allt längre bort från Gud. Gud sände profeter för att varna dem och föra dem tillbaka, men det var som att bota symptomen

istället för själva grundorsaken. Gud hade förstås kunna börja om på nytt med en ny skapelse och en ny mänsklighet. Kanske hade *vi* gjort det, om vi varit skapare; fungerar det inte första gången så kasserar vi det och försöker igen.

Men så gjorde inte Gud. Det han en gång skapat och gett liv höll han fast vid. Det var inget alternativ att börja på en ny mänsklighet, men inte heller att fortsätta sända profeter för att lappa och laga. Lösningen blev att Gud kom själv i egen hög person. Och han kom inte till oss utifrån, han blev en av oss, en del av mänskligheten. Renoveringen börjar inte utifrån och in utan inifrån och ut. Nu handlar det inte om att snygga till fasaden eller angripa symptomen utan att verkligen gå till roten med människans problem.

Jesus är denna kombination mellan det nya och gamla. Han föddes in i mänskligheten, han blev ett barn till Maria. Han övertog hennes gener och hennes drag. Men samtidigt är Jesus unik, han har ingen jordisk far, hans far är Gud själv. Med Jesus börjar något helt nytt. Mänskligheten får en nystart, Gud börjar om från början samtidigt som den gamla mänskligheten finns med.

Jesaja om talade Guds budskap till Israels folk för länge sedan, han talar fortfarande. Idag talar han till oss som är här. Kanske det är så att även du upplever hur du vandrar i ett mörker, att du är inblandade i konflikter av olika slag. Då har det här barnet fötts även för din skull för att du ska se ett stort ljus. Budskapet idag är att Gud inte kasserar något. Han kasserar inte dig för att du misslyckas. Du kanske har försökt att lappa och lag på ditt liv utan att något har hänt, några förbättringar kan du inte se. Men Gud är inte den som står utanför och påtalar dina fel och brister. Han vill istället leva ditt liv i ditt ställe.

Jesus Kristus är prototypen för den nya människan. Han är den fullkomliga människan. Han lever det liv som du och jag skulle ha levt, utan fel och brister. Han gör det i vårt ställe och vi får ta detta till oss, räkna det som vårt liv.

Den här dagen firar vi inkarnationens mysterium, att Gud blev människa. Och skälet till att Gud blev människa är nog djupare och större än vad vi kan förstå. Men på sätt och vis behöver vi inte förstå det heller. Vi behöver inte förstå hur medicinen verkar som läkaren skriver ut åt oss. Det räcker med att vi tror att han vet vad han gör så att vi tar den. Vi behöver inte förstå hur Gud gör för att frälsa oss, det räcker med att tro det och i tillbedjan böja knä för barnet i krubban.